

Ny, digital brochure: 'LaRouches Fire Love' & Amerikas fremtid på Den Nye Silkevej' nu på LaRouchePAC! INTRODUKTION

✖ Ny digital brochure 'LaRouches Fire Love' nu på
LaRouchePAC!

I november 2014 inviterede den kinesiske præsident Xi Jinping officielt USA til at opgive konfrontations-geopolitik og gå med i det største initiativ for infrastruktur og økonomisk udvikling i menneskehedens historie, centreret omkring programmet for den Nye Silkevej. Dette »win-win«-samarbejde vil, sammen med LaRouches Fire Love, være den hurtigste måde, hvorpå USA kan genopbygge sin smuldrende infrastruktur, skabe produktiv beskæftigelse og sikre en blomstrende fremtid. Dengang afviste præsident Obama dette tilbud. Vil præsident Donald Trump nu tage imod det?

Året 2017 indleder en ny æra for menneskeheden. Det markerer skiftet, bort fra seksten år med George W. Bush' og Barack Obamas vildledte og destruktive lederskab, den gamle orden, der har drevet de transatlantiske nationer ud i økonomisk ruin og en proces med uophørlig krigsførelse under Det britiske Imperiums gamle mentalitet med »regimeskifte«. Dette arkaiske system med nulsums-geopolitik bragte os i risikabel grad tæt på krig med Rusland og Kina og drev verden frem mod randen af Dommedag.

Men denne gamle orden er døende. Kernen i det døende system er resterne af Det britiske Imperiums »for store til at lade gå

ned«-banker i City of London og på Wall Street, der er oppustet af værdiløs spillegæld, alt imens de transatlantiske nationers fysiske økonomier er blevet drænet for produktiv kredit, deres befolkninger drevet ud i ledighed og arbejdsløshed, alkohol og narkoafhængighed, vold og fortvivlelse. De seneste seksten års ulovlige krige har kostet hundrede tusinder af uskyldige liv, været årsag til en flygtningekrise i Sydvestasien og Europa og nedtrykt og demoraliseret de vestlige nationers befolkninger.

Der er nu et totalt oprør imod dette vanvid. Det britiske folk stemte for Brexit og brød det overnationale EU-diktators lænker; det italienske folk stemte imod en folkeafstemning, der tilsigtede at yderligere stramme disse EU-lænker; og det amerikanske folk stemte imod Wall Streets krigsmager-marionet, Barack Obama, og hans klon, Hillary Clinton. Hvilken retning, Donald Trump vil gå, er langt fra sikkert, men han blev valgt på et løfte om at genopbygge nationens forfaldne infrastruktur og industrielle kapacitet, og om at etablere et samarbejde med Rusland om bekæmpelse af terrorisme samtidig med at afslutte imperiepolitikens »regimeskifte«.

Hvorvidt Trump-administrationen vil opfylde disse løfter eller ej, afhænger af jer, det amerikanske folk, og af mennesker i hele verden, der ønsker at gå sammen for at skabe et nyt paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål – gensidig økonomisk udvikling, fælles videnskabeligt fremskridt og en renæssance, der bringer alle verdens store klassiske kulturer sammen.

Begyndelsen til dette nye paradigme eksisterer allerede. I september 2013 meddelte den nyligt valgte, kinesiske præsident Xi Jinping, under en tale på Nazarbayev Universitetet i Kasakhstan, at han nu ville lancere udviklingen af det »Nye, økonomiske Silkevejsbælte«, der havde til formål at bringe Kinas, igennem de seneste årtier åndeløse udviklingsproces, der ikke har fortilfælde, til resten af verden. Kina har løftet over 700 millioner af landets befolkning ud af

fattigdom på blot 30 år, samtidig med, at de har transformeret nationen til at blive Jordens næststørste økonomi og har indtaget en førerposition inden for videnskabelig forskning og udforskning af rummet.

Kina har, med sit Økonomiske Silkevejsbælte og 21. Århundredes Maritime Silkevej, tilsammen kaldet Bælt & Vej-initiativet (一带一路), og sammen med en vifte af nye, internationale finansmekanismer, såsom BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), på ganske få år bragt enorme infrastrukturudviklingsprojekter til de eurasiske, afrikanske og sydamerikanske nationer og har givet ny vitalitet og nyt håb til verdens tidligere europæiske kolonier, der var blevet efterladt fattige og uden håb af nedskæringspolitikken, gældsslaveriet og nægtelse af kredit, der var blevet dem påtvunget af deres tidligere koloniherrer og det herskende IMF/Verdensbank-regime. I ånden fra erklæringen fra De Alliancefri Landes Bevægelses nationer i 1976, har Kinas forpligtende engagement over for programmet med den Nye Silkevej for global udvikling endelig igangsat skabelsen af en »ny, international, økonomisk verdensorden«.

Dette initiativs skala og dybde har i sandhed intet fortilfælde. Direkte omfattende flere end 60 nationer, og med næsten 70 store infrastrukturprojekter uden for Kina (med utallige yderligere supplerende projekter), berører den Nye Silkevej fire og en halv milliard mennesker og er allerede tolv gange så stor som Marshallplanen (det massive program for at genopbygge Vesteuropa efter Anden Verdenskrig).

Vil USA omsider tage imod Kinas tilbud om at tilslutte sig?

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. mrs., 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at arten af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henved en kvart million klager fra borgerne. I 2016 kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum, at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis' rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet,

der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiel hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7 %.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet?
(<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/business/half-of-families-in-greece-live-on-pensions>)

Hvad der står på spil med Obama/briternes kupforsøg mod Trump

Leder fra LaRouchePAC, 8. marts, 2017 – I et ekstraordinært velkomment syn siden tirsdag er amerikanske og russiske militærstyrker mødtes og har patruljeret næsten side om side – tydeligvis koordineret – uden for byen Manbij i Syrien, hvor de har sikret roen omkring denne by, mens russiske styrker leverer nødhjælp til byen. Denne begivenhed følger efter samtidig russisk og amerikansk bombning af ISIS uden for

Palmyra, mens syriske styrker drev ISIS ud af samme by; samt et trevejsmøde mandag mellem amerikanske, russiske og tyrkiske stabschefer og deres stabe, om krigen i Syrien.

Amerikansk-russisk samarbejde imod international terrorisme finder sted i virkeligheden i Syrien; en begyndelse.

Det er ironisk, at den mest prominente mediedækning af udviklingen i Manbij – med fotos og et billede fra 1945 af amerikanske og russiske tropper, der hilser hinanden ved Elben ved besejringen af Hitler – kom i Londonavisen *The Times*. Det er dette samarbejde, ikke alene mod terrorisme, der har gjort det britiske sikkerheds- og efterretningsestablishment, og de politiske kredse omkring Obama, rasende. Det har fået dem til at forsøge at tvinge præsident Trump ud af embedet »ved tilbagetrækning eller rigsretssag«, som en ven til Barack Obama sagde til Londonavisen *Daily Mail*. Det har endda ført til, at nogle britiske, tyske og franske »ledende medier« offentligt har diskuteret et mord på Trump. Og det har fået nogle Demokratiske ledere – dem, der nægtede at tillade snak om rigsretssag, da Cheney og Bush havde kastet sig ud i en katastrofal Irakkrig ved at lyve for Kongressen og FN – til at arbejde på at anlægge en rigsretssag mod præsident Trump, for at have *modsat sig* krigskonfrontation med Rusland.

Det, der står på spil, er et langt større løfte end samarbejde imod terrorisme. Kinas udenrigsminister Wang Yi udtalte atter den 7. marts, at hans lands mål er samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om, ud over at stabilisere verden, at skabe en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina har initieret i 60 lande langs den »Nye Silkevej«, tilbyder en »platform for de mest lysende udsigter i verden«, sagde Wang, hvis de største magter går sammen om dem. »Bælt & Vej-initiativet tilhører verden.«

Det er her, at det »store program for opbygning af infrastruktur«, som præsident Trump taler om, finder sin

drivkraft. Det er udsigten til dette nye paradigme, som Obama/briternes kup mod Trump har til hensigt at stoppe.

Det er britisk efterretningstjeneste, der har udført hemmelig research og anklager om »Trump's aftalte spil med Rusland« i løbet af det seneste år, og som har ført til de seneste to måneders åbne McCarthyisme og Obama-krig mod Trump.

Men det amerikanske folk stemte for en ny retning, og frem for alt for en genopretning af en produktiv økonomi, bedre levestandard og produktiv beskæftigelse. Deres respons til EIR's og LaRouchePAC's mobilisering for dette nye paradigme – selv i alle offentlige medborgermøder og møder, der er arrangeret omkring tilsyneladende partiske linjer – viser, hvordan Obama og hans britiske bagmænd skal besejres.

Foto: Præsident Trump, 6. marts, 2017. [facebook/DonaldTrump]

Harley Schlanger fra LaRouche-bevægelsen taler for erhvervs- og militærfolk i Frankfurt om britisk kup mod Trump

Frankfurt, 8. marts, 2017 – I går talte Harley Schlanger for et publikum bestående af henved 100 erhvervsfolk og tyske reserveofficerer om det britiskorkestrerede kup mod præsident Donald Trump. Arrangementet var arrangeret i fællesskab med den internationale afdeling af Frankfurt Wirtschaftsrat, en erhvervssammenslutning, der har forbindelse til den

Kristendemokratiske Union, og Frankfurts Reservistenkameradschaft, og havde titlen »Hvem er ude på at sabotere 'Trump-revolutionen' og hvorfor?«, og havde Schlanger som eneste taler. Arrangementet blev afholdt i Villa Bonn, et ret eksklusivt sted for møder i Frankfurt, og der var omkring 100 gæster, hvoraf halvdelen var i uniform.

I sin introduktion introducerede oberst Axel Ebbecke (reserven) mange af de mere prominente gæster, inklusive »en særlig gæst, fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, hvis ægtemand, hr. Lyndon LaRouche, er velkendt i USA for sine præsidentkampagner og for den kendsgerning, at han fungerede som rådgiver til Ronald Reagan-administrationen om politikken med det Strategiske Forsvarsinitiativ«. Harley blev introduceret med en kort gennemgang af sin baggrund, inklusive, at han har været hr. LaRouches officielle talsmand og chef for *EIR's* afdeling i det sydvestlige USA.

Schlanger gav en meget hårdtslående præsentation og forklarede det britiskorkestrerede og George Soros-finansierede kupforsøg mod præsident Trump, hvor han forklarede, at dette var de samme personer, der lancerede kuppet mod Ukraines valgte regering i 2014. Han forklarede yderligere den kendsgerning, at valget af Trump udgør en del af en global afvisning af de seneste 20 års politik – den neoliberale politik med både globalisering og evindelig krig, og at Trump bliver angrebet, fordi han har forpligtet sig til at vende mange af disse politikker omkring.

Schlanger forklarede især Trumps hensigt om at etablere en positiv relation med lederne af både Rusland og Kina for at omstøde fremstødet, anført af Obama og briterne, for en Tredje Verdenskrig. I denne sammenhæng forklarede han også årsagen til den igangværende finanskrisen, behovet for at gennemføre Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, samt nødvendigheden af, at USA og Europa går sammen med Kina, Rusland og BRIKS omkring Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Under hele præsentationen gestikulerede mange af gæsterne på den ene eller anden måde for at vise deres enighed med mange af de pointer, Schlanger kom med, især mht. kuppet i Ukraine, det frugtesløse i sanktioneerne mod Rusland, osv.

Efter præsentationen fulgte en livlig spørgsmål-og-svar-periode. Et spørgsmål, der reflekterede det, som mange tænkte, kom fra en Tv-journalist, der sagde, at han har en teori om, hvorfor de tyske medier er så ondskabsfulde i deres dækning af Trump:

»Tror De, at tyskerne har brug for et billede af en ond fjende, så de vil acceptere *status quo*? Jeg er forbløffet over, at dækningen er så ondskabsfuld.« Schlanger brugte sit svar til at forklare det, han tidligere havde sagt, mht. Merkel om hjernevasken af tyskerne omkring »kollektiv skyldfølelse«. Han talte om den rolle, som Bush-Harriman[1] netværkerne spillede i at installere nazisterne og sagde, at tiden var inde til, at Tyskland bryder fri af dette, som er en del af en fortsat besættelse af Tyskland. Mange mennesker opsøgte ham bagefter for at takke ham for at sige dette, og én person sagde, at vi, som tyskere, er bange for at sige sandheden – godt, du gjorde det!

Et andet, interessant spørgsmål kom fra en erhvervsprofessor, der sagde, at han mener, det er forkert at give Bush og Obama skylden for manglen på gode jobs. Skyldes dette ikke problemet med robotics og smarte teknologier, og vil det ikke blive endnu værre? Schlanger brugte her sit svar til at diskutere, hvordan kineserne skaber produktive jobs med Bælt & Vej-initiativet, og hvordan dette vil fortsætte med at skabe jobs på grund af den vægt, der lægges på videnskab i økonomien. Nye, videnskabelige opdagelser er en chance for at inspirere ungdommen for fremtiden, snarere end noget, der betyder en større pulje af en permanent klasse, der ikke kan beskæftiges.

En gæst spurgte, »Hr. Schlanger, tak for denne præsentation. De har vist os, at De har en dybtgående forståelse af

amerikansk politik. Måske kan De hjælpe os og fortælle os, hvad der er galt med kansler Angela Merkel?»

Arrangementet sluttede med en reception, hvor uformelle diskussioner fortsatte med de fem LaRouche-repræsentanter, der var blevet inviteret til arrangementet.

Foto: Harley Schlanger ses her i Berlins gader under 'Sandhedens Dag', som LaRouche-bevægelsen, der i Tyskland har et politisk parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo) med Helga Zepp-LaRouche som formand, arrangerede i mange lande den 23. februar, 2017. Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17973>

[1] Prescott Sheldon Bush Sr. (1895-1972) var en amerikansk bankier, der i 1924 blev vicepræsident for investeringsbanken A. Harriman & Co. Prescott Bush var fader til tidligere præsident George H.W. Bush og farfar til tidligere præsident George W. Bush. (-red.)

Brev til Helga Zepp-LaRouche fra Yemens udenrigsminister

8. marts, 2017 – Formand for Yemens Rådgivende Kontor for Koordination med BRIKS, Fouad al-Ghaffari, offentliggjorde i dag på de sociale medier følgende korte udtalelse, inklusive et screenshot af Helga Zepp-LaRouches interview med den kinesiske, engelske Tv-kanal (CCTV) i 2015.

I anledning af den Internationale Kvindedag [8. mrs.] modtog den Nye Silkevejslady, Helga Zepp-LaRouche, et brev, der var

sendt til hende fra Yemens udenrigsminister, ingeniør Hisham Sharaf, i påskønnelse af hendes opfordring til at gøre Yemen til en perle i den Nye Silkevejsperlekæde. Fr. LaRouche har som svar udtrykt sin påskønnelse af dette brev og gentaget Schiller Instituttets principholdning med at stå på det yemenitiske folks side imod denne destruktive krig, og med en tilbagevenden til en national dialog for at finde en politisk løsning på krisen i Yemen og påbegynde processen med at genopbygge og udvikle og integrere Yemen i den Nye Silkevej til vands og til lands.

EIR kan bekræfte modtagelsen af et brev fra Yemens udenrigsminister, Hisham Sharaf Abdullah, dateret 1. marts, som tiltaler fr. LaRouche som »Silkevejsladyen« og formand for det Internationale Schiller Institut. Hr. Sharaf udtrykte sin taknemmelighed over fr. LaRouche og hendes »internationale team i hele verden«, der har indtaget et stærkt standpunkt til støtte for det yemenitiske folk imod »Saudi-Arabien/Emiraternes morderiske aggressionsmaskine«. Dette standpunkt, understregede han, kombineret med hendes vedvarende opfordring til, at Yemen vedtager BRIKS-paradigmet og forvandler Yemen til en »perle i den Nye Silkevejsperlekæde«, har repræsenteret en magtfuld motivering for det yemenitiske folk til at vinde den kamp, det fører, og forberede lanceringen af processen med genopbygning og opbygning af landet.

Hr. Sharaf er medlem af det nye, nationale regeringskabinet i Sana'a, Yemen, som blev vedtaget af Yemens parlament sidste november. Siden 2011 har hr. Sharaf været viceminister og minister i flere ministerier. Iflg. Wikipedia har han en eksamen som civilingeniør fra Pennsylvania State University i 1983. Han fik en magistergrad i projektadministration med et bifag inden for IT fra Catholic University of America i 1988.

FN anerkender ikke den nationale regering i Sana'a som repræsentant for det yemenitiske folk, men anerkender præsidenten i saudisk eksil, Abedrabbo Mansour Hadi, som

præsident. Hadis embedsperiode var udløbet, da han flygtede til Saudi-Arabien, hvor han blev brugt som en undskyldning for at lancere et folkemorderisk bombardement af Yemen i marts 2015. Hadi er ikke valgt af det yemenitiske folk, men blev udpeget af parlamentet for en begrænset periode midt i en kaotisk, politisk situation i landet.

Foto: Udenrigsminister i Yemen, Hisham Sharaf.

Rapport om europæiske banker viser kommende katastrofe

8. marts, 2017 – Bloomberg-rapporten af 7. marts, der fokuserede på europæiske bankers svigt mht. at låne penge til økonomien, fremviste yderligere et totalt patologisk europæisk banksystem, der er rede til at bryde sammen. Fire aspekter af rapporten gør det klart, hvor døde de europæiske økonomier er, og hvor tæt deres banker er på et kollaps, der vil bringe City of London og Wall Street til fald.

For det første voksede indskuddene fra Europas ikke-finansielle selskaber i bankerne med ekstraordinære 18 % i 2016, og med \$848 mia. siden 2014, på trods af, at disse banker ikke betaler renter, og i visse tilfælde kræver negative renter på disse indskud. Selskaberne, der ikke ser nogen efterspørgsel eller udsigter til økonomisk aktivitet omkring sig, betaler for at puge deres penge snarere end at bruge dem.

For det andet har bankerne selv sat yderligere \$1,16 billion ind i den Europæiske Centralbank som »overskydende bankreserver« siden 2014, på trods af, at de må betale ECB negative renter for at opbevare disse reserver. De havde ikke

brug for at låne dem ud, da de heller ikke kunne se nogen efterspørgsel. En sindssyg budget- og nedskæringspolitik i hele eurozonen har fjernet efterspørgslen på kredit, og de store banker har gjort resten.

For det tredje har de store banker i de »nordlige« europæiske lande og i London også brugt de \$1,8 billion, de fik fra ECB's opkøb af obligationer fra dem siden 2014, på samme måde, som de \$848 mia. i yderligere kundeindskud, til alt muligt andet end udlån. Deres udlån voksede kun med omkring \$174 mia. i denne periode og *er stadig under 2012-niveauet*. Bortset fra at kapitalisere sig selv med dem og betale deres aktionærer for at øge prisen på deres aktier, har de 20 største europæiske banker dramatisk øget deres reserver til tab på dårlige lån, med 27 % alene i 2016.

Disse banker er ikke overraskende fortsat ikke profitable og bliver det mindre og mindre. De 20 største eurozone-bankers indkomst faldt med 5 % i 2016, og deres nettoprofit faldt med 50 % til 33 mia. euro for de 20 banker tilsammen. (Til sammenligning havde Wells Fargo Bank alene, på trods af en meget skadelig skandale, en profit på mere end en halv gang større i 2016.) Dette er det afgørende problem, der truer med få Deutsche Banks enorme derivatboble til at eksplodere, hvad øjeblik, det skal være.

For det fjerde, så fortsætter kapitalflugten og accelererer fra banksystemerne i de superforgældede lande, så som Italien, Spanien, Grækenland og Portugal, til de »stærke« landes banker. Dette er alt andet end styrke; det garanterer, at et af disse superforgældede bankers systemer vil udløse en generel nedsmeltning af bankerne – med mindre disse hurtigt bliver reorganiseret efter Glass/Steagall-principper og reddet af statslig kreditudstedelse for at skabe produktiv efterspørgsel.

Neokonservative, medierne og liberale Demokrater – ikke umage sengekammerater, men forenede britiske agenter

Leder fra LaRouchePAC, 6. marts, 2017 – To betydningsfulde dokumenter blev udgivet den 4. marts, om den ekstreme krigsfare, der bliver anstiftet af den hysteriske og absurde dæmonisering af alle amerikanske kontakter med russiske diplomater og regeringsfolk. Et af disse dokumenter er af pensionerede ambassadør Jack Matlock, USA's ambassadør til Rusland fra 1987-91 og en af USA's førende eksperter og diplomater. Det andet er af Robert Parry, den undersøgende journalist, der er mest berømt for sin afsløring af Irankontra-operationen og CIA-kontra kokainhandelen i USA i 1980'erne.

Ambassadør Matlock skriver, at den aktuelle formodning om skyld i de amerikanske medier og politiske kredse udgør »holdningen i en politistat«. Han advarer om, at »atomvåben er en eksistentiel trussel mod vores nation«, og at en forbedring af relationerne med Rusland må »lovprises, ikke gøres til syndebuk«.

Parry forklarer sammenkomsten af tre, tilsyneladende uensartede kræfter: de neokonservative (senator John McCain et.al.); de liberale Demokrater (Obama/Hillary/Soros-netværkerne); og de etablerede medier, der alle tilsigter at forhindre Trumps bestræbelser på at forbedre relationerne med

Rusland. Parry advarer om, at disse handlinger »kunne skubbe de to lande ud i en krig, der virkelig kunne blive krigen, der afslutter alle krige – samtidig med at afslutte den menneskelige civilisation. Men Demokrater, liberale og de etablerede nyhedsmedier synes at hade Trump så meget, at de er villige til at løbe denne risiko«.

Det, der mangler i denne analyse – og som er fundamentalt og afgørende for at besejre den – er, at disse tre elementer ikke er »umage sengekammerater«, som de synes at være, men de fungerer snarere som redskaber for Imperiet og City of London.

Det britiske Imperium er stadig i høj grad i live, selv om det har brugt USA som en »dum kæmpe« i løbet af de seneste 16 år med Bush' og Obamas præsidentskaber til at udkæmpe sine kolonikrige. Imperiet kan ikke overleve, hvis dets »del og hersk«-opsplitning af verden mellem Øst og Vest blev tilintetgjort. Det er præcis, hvad Trump truer med at gøre gennem sin offentligt erklærede hensigt om at etablere samarbejdsrelationer med Rusland, så vel som også med Kinas »win-win«-fremgangsmåde med udvikling af hele verden gennem den Nye Silkevej – Ét Bælte, én Vej. I det britiske finansoligarkis og det britiske monarkis øjne må dette stoppes med alle midler, helt frem til og inklusive atomkrig.

Verden befandt sig på randen af netop en sådan eksistentiel katastrofe under Obama og hans klon Hillary Clinton. Selv om denne umiddelbare fare blev undgået gennem Hillary Clintons valgnederlag, så advarer både Matlock og Parry rettelig om, at denne fare er i færd med at blive genoplivet og forværret af den nye heksejagt i McCarthy-traditionen på enhver drøftelse med Rusland.

Som Lyndon LaRouche sagde i dag: »Briterne er medierne, med en hensigt om at ødelægge nationer. Det er før blevet gjort, og nu forsøger man igen. Vær agtpågivende.« Briternes rolle, sagde han, må bringes i fokus. »Vi kan forpurre dem ved at gøre det.«

Kendsgerningen med det vestlige banksystems totale bankerot (en afgørende årsag, i Imperiets øjne, til at få startet en krig hurtigt) blev i dag pointeret af Deutsche Banks chef John Cryans meddelelse om, at den 17 måneder lange bestræbelse på at genoprette stabiliteten i den bankerotte institution var mislykkedes. Banken tabte endnu \$1,5 mia. i 2016, for det meste på derivathandel, og de står over for milliarder i bøder fra USA for deres kriminelle handlinger under boblen med subprime-ejendoms lån, der førte til krakket i 2008. Cryans nye plan for Tysklands største bank omfatter at rejse \$8,5 mia. gennem udstedelse af nye, diskonterede aktier samt fokusere på udlån til industrien og skære ned på spekulativ handel og værdipapirmanagement.

Det lyder fornuftigt, men LaRouche bemærkede, at de blot »fjoller rundt« og må »gøre regnskabet op gennem virkelighed, og ikke numre«. I juli 2016, hvor Deutsche Bank næsten kollapsede, krævede LaRouche en engangs-genkapitalisering af banken, men på betingelse af, af den vendte tilbage til traditionen efter sin tidligere formand, Alfred Herrhausen, en tradition for bankpraksis for industriel og samfundsmæssig udvikling, ikke spekulation. Herrhausen blev myrdet på det tidspunkt, hvor Berlinmuren faldt i 1989, præcis på grund af sin vision.

Men LaRouches forslag blev ikke fulgt. EU og den tyske regering forsøgte at lappe på Deutsche Banks derivatbeholdninger til \$55 *billioner* med nye numre, og nu forsøger de endnu et nummer. Den »virkelighed«, som LaRouche refererer til, er, at der ikke er nogen måde, hvorpå man kan undvige det uundgåelige kollaps af derivatkontrakter til næsten \$2 *billiard*, der suger livet ud af det transatlantiske finanssystems produktive økonomier, undtagen gennem en Glass/Steagall-reorganisering i FDR-stil – hvor man afskriver den værdiløse, spekulative boble og dirigerer nye kreditter ind i produktiv aktivitet.

Hvis verden vælger at sidde krisen ud, vil det ikke alene

skabe en finanskriser, der overgår enhver forestilling, men også en global krig. Tiden er inde til at handle.

Er Obama anfører for et 'Maidan' imod Trump? Hvad er Europas virkelige interesse? Af Helga Zepp-LaRouche

4. marts, 2017 – En artikel i *New York Times* fra 1. marts gør det klart, hvor forbløffende arrogant og direkte uforskammet, de neoliberale politikere og medier i Europa lige fra begyndelsen har forholdt sig over for en demokratisk valgt, amerikansk præsidents valgsejr! Allerede i det tidlige efterår begyndte Obama at sænke klassificeringsniveauet for diverse tvivlsomme efterretningsrapporter om Ruslands angivelige manipulation af den amerikanske valgproces, som delvist var baseret på britiske kilder, og som der frem til i dag absolut ikke findes nogen beviser for, for at maksimere den kreds af personer, der har adgang til disse rapporter. Ligeledes blev tilsvarende informationer givet til europæiske allierede – og tydeligvis til bestemte medier.

Det forklarer den uhørte arrogance, hvormed disse kredse som aftalt var så sikre på, at Trump ikke ville blive siddende i Det Hvide Hus i sin fulde embedsperiode, og at »undersøgende journalister nu ville få masser at lave«, som der endda stod at læse *Der Tagesschau*! »Vil Donald Trump blive myrdet, afsat gennem et kup eller blot afsat ved en rigsret?«, lød det i det

britiske *Spectator*. I samme skure kørte en ARD-presseklubudsendelse, hvor udgiveren af *Die Zeit*, Josef Joffe, grublede over »Mord i Det Hvide Hus«, og med det franske radioshow Karl Zero, hvor der fuldstændigt smagløst blev diskuteret diverse døds måder, der snart kunne skille Trump fra livet.

Londonavisen *Daily Mail* citerede, uden at nævne navn, en kilde – angiveligt en ven af familien – iflg. hvilken Obama personligt, fra sit nye herresæde i Washington-bydelen Kalorama, vil anføre en kampagne, hvis mål er at fjerne Trump fra Det Hvide Hus enten ved en rigsretssag eller tilbagetræden. Og i stedet for at konfrontere det faktum, at det var Obamas og Hillary Clintons katastrofale politik med hensyn til de »ynkværdige« (dvs. de amerikanske borgere i de tidligere industrialiserede områder, nu kaldet 'rustbæltet', der ikke så nogen fremtid for sig selv med den hidtidige politik fra de etablerede eliter, -red.), som forskaffede dem valgnederlaget, så efterplapper det Demokratiske Parti som et mantra 'narrativen' om de russiske hackerangreb. Oversiddere fra Obamas efterretningstjenester strør næsten dagligt nye aflytningsprotokoller til medierne, der skal danne belæg for eksistensen af upassende relationer mellem medlemmer af Trump-administrationen og Rusland. Det seneste eksempel: Samtaler, som justitsminister Jeff Sessions, i sin daværende funktion som medlem af det amerikanske Senats Udenrigsudvalg, har haft med den russiske ambassadør Sergej Kisljak, og som hører til Sessions opgaver, bliver nu af Demokraterne benyttet som yderligere ammunition til at kræve hans afgang.

Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov kommenterede anklagerne fra »unavngivne kilder« om, at Kisljak skulle være en spion og en hverver af spioner, med, at alt dette mindede ham om McCarthy-perioden, alt imens Trump selv talte om en total heksejagt imod ham og hans administration.

Det er i sandhed en ny McCarthy-heksejagt, som det neoliberale establishment på begge sider Atlanten iscenesætter, fordi

Trump har skrinlagt hele den unipolære politiks aksiomer, som Amerika har forfulgt siden starten af George W. Bush' embedsperiode, hvilket også tydeligt kom frem under Trumps tale om nationens tilstand. Trumps argument med, at man med de seks billioner, som krigen i Mellemøsten havde kostet, kunne have opbygget USA's økonomi to eller tre gange, stiller den totale modsætning på spidsen.

Men, alt imens det neoliberale establishment i Europa på forbløffende vis lader den demokratiske maske falde og åbenlyst allerede spekulerer på tiden efter Trump, så burde de hellere feje for egen dør. Tegnene på et nyt, og langt mere dramatisk finanskraak end det, der fandt sted i 2008; en fornyet krise i Grækenland; bankkrisen i Italien; uforudsigelige valgresultater i flere lande i år; en eller flere stater, der vil følge i Brexits spor – kombinationen af alle disse udviklinger kunne meget hurtigt stille spørgsmålstejn ved euroens, og selv EU's, eksistensgrundlag. Men disse regeringer er tydeligvis lige så meget ude af stand til, eller uvillige til, at opgive en politik, der har frembragt disse kriser, som de amerikanske Demokrater vægrer sig ved at erkende årsagerne til deres valgnederlag.

Fem år efter ECB-chef Mario Draghis berømte sætning om, at han vil gøre, »hvad der skal til« for at redde euroen, er eurokrisen tilbage på fuldt blus, men med den forskel, at Centralbankerne nu har affyret alt deres krudt med 'kvantitativ lempelse' og negative rentesatser. Trojkaens nedskæringspolitik over for Grækenland har ødelagt landets økonomi og kostet befolkningen usigelige lidelser. Den tyske finansminister Wolfgang Schäubles stædighed mht. at bevilge Grækenland en gældsreduktion, og naturligvis den voksende fortvivlelse hos folk i Italien, Spanien og Portugal over EU-politikken, truer med at blive udløseren af det globale finanssystems kollaps. Den kinesiske avis *Global Times*, som er talerør for regeringen, advarer netop om dette, og om virkningen på Kina.

Selvfølgelig er krisen i Grækenland blot én af mange miner, der kunne få det transatlantiske finanssystem til at detonere. I betragtning af de 3,7 billioner, som ECB har smidt ud til det skrantende europæiske banksystem, og i betragtning af en statsgæld i USA på 20 billioner, vil alt ikke alene for Trump afhænge af, at han opfylder sit valgløfte og gør en ende på kasinoøkonomien ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven.

Bankopdelingen – nøjagtig efter de samme regler, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1933 – er blot det første, uopsættelige skridt, der må følges op af de næste tre love, som Lyndon LaRouche har defineret som en samlet pakke til overvindelse af denne krise. Den nuværende, monetaristiske politik må erstattes af en tilbagevenden til det Amerikanske Økonomiske System, i traditionen efter Alexander Hamilton, med oprettelsen af en nationalbank og et statsligt kreditsystem, og med en massiv forøgelse af økonomiens produktivitet, der kan opnås med et forceret program for udvikling af kernefusionskraft og virkeliggørelsen af et internationalt samarbejde omkring rumfart som drivkraft. I USA er resolutioner, der modsvarer dette, allerede blevet vedtaget af elleve delstatskongresser.

Selv om man ikke tilslutter sig professor i økonomi Mark Blyths synspunkt om, at EU, med de forventede valgresultater i flere lande, vil falde fra hinanden, endnu før Storbritannien har aktiveret artikel 50 for Brexit, bør det stå klart, at et »vi fortsætter på samme vis« med hensyn til EU og euroen, ikke kan fungere. Ikke overraskende bringer Jean-Claude Juncker med sin hvidbog til overvindelse af krisen i Europa intet nyt frem; hans fem scenarier er blot variationer af den samme, neoliberale, geopolitiske idé.

Alternativet hertil er soleklart: De europæiske nationer må tage imod det kinesiske tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej, det såkaldte Bælt & Vej-initiativ. Dette projekt har allerede i løbet af de forgangne tre år fuldstændig forandret

dynamikken i verden; allerede 70 nationer arbejder sammen med Kina, og det drejer sig om det største infrastruktur- og udviklingsprogram i menneskehedens historie. I stedet for planer om at indgå ekstremt tvivlsomme aftaler med kystlande omkring Middelhavet, burde fru Merkel hellere gribe Kinas tilbud om, sammen med andre stater, at opbygge Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også det afrikanske kontinent, og dermed løse flygtningekrisen på en permanent og menneskelig måde.

Som det ser ud, så er den neoliberale politiks betonhoveder ikke til sinds at gøre dette. Den tyske finansminister Schäuble holder stædigt på sit pund kød, og for ham kan der ikke være tale om en gældsreducering for Grækenland. Kina opbygger ikke alene havnen i Piræus som transitpunkt for den Nye Silkevej, men investerer også i byggeriet af jernbaneforbindelsen fra Athen over Beograd til Budapest. Og hvad gør EU-kommissionen? De forsøger at blokere netop dette byggeri!

Det er på allerhøjeste tid, at flere og flere mennesker går sammen med BüSo og Schiller Instituttet om Tysklands og de andre europæiske staters virkelige interesser, som ligger i at samarbejde med Kina, Rusland, Indien, Japan og andre stater om de storslåede perspektiver, der nu er på dagsordenen med den Nye Silkevej. Det er absolut ikke i vores interesse at deltage i heksejagten på Trump og Putin, og vi bør være himmelhenrykte over, at den nye, amerikanske præsident annullerer interventionskrigene.

Det er først og fremmest et krav at se på årsagerne til, at en stor del af verden befinder sig i så kaotisk en tilstand: Årsagen er den unipolære politik, der er blevet ført af Bush, Thatcher, Blair, Obama og Cameron, og til hvilken politik også NATO's og EU's imperieudvidelse til Ruslands grænser hører, såvel som også politikken med 'farvede revolutioner' og krige i Østeuropa og i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og Nordafrika. Til denne politik hører ligeledes den neoliberale

økonomiske politik, der sætter bankernes og spekulanternes interesser i første række, for at det skal gå etablisementet endnu bedre – dette etablisement, for hvem de 'ynkværdige' ikke engang er værdige at ynkes over. Og, som man nu kan se, er disse neoliberale totalt illiberale, for ikke at sige diktatoriske, når demokratiske flertal går op imod dem.

Heldigvis er det endnu ikke for sent at springe med på det Nye Silkevejstog!

**RADIO SCHILLER 6. marts 2017:
Den gamle verden bekæmper et
Trumpsamarbejde
med Rusland og Kina for
menneskehedens fælles mål**

**De transatlantiske nationer
konfronteres
med finanssammenbrud og**

borgerkrig – Trump må gå ind for Glass- Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af

Trump's bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab

til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnekampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York Times* indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsgående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig

eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

Foto: New Yorks Børs.

Førende avis i Qatar publicerer kronik om Lyndon LaRouches strategiske fremtidsudsigt

28. feb., 2017 – Følgende er en oversættelse fra arabisk (til engelsk, -red.) af en syndikeret kronik, der blev publiceret i dag (28. feb., 2017) i den førende Qatar-avis, *Al-Sharq*.

Artiklen er gengivet i flere andre arabiske aviser og websites. Forfatteren er dr. Ahmed Kedidi, tidligere tunesisk diplomat og gæsteforelæser i mange arabiske institutioner for strategiske studier. Han er mangeårig ven af Helga og Lyndon LaRouche og var en hyppig deltager ved Schiller Instituttets konferencer i 1980'erne og '90'erne. Han har også underskrevet mange appeller præsenteret af Schiller Instituttet. Dr. Kedidi residerer i øjeblikket i Qatar.

Den amerikanske politiker Lyndon LaRouches drøm bliver til virkelighed en tredjedel århundrede senere

Af Dr. Ahmed Kedidi.

Den vigtigste, internationale, strategiske begivenhed, der fandt sted i sidste uge, er, efter min mening, den russiske

udenrigsminister Lavrovs krav om at skabe en ny verdensorden, til erstatning af det gamle system, kendt som det transatlantiske system, hvor han understreger, at sidstnævnte system har nået sin udløbsdato. Det er et system, der har været baseret på Vestens magt over verdens levebrød. Dette krav fremkom under den internationale sikkerhedskonference, der blev afholdt i München, Tyskland, 17.-19. februar, foran USA's vicepræsident og den tyske kansler. Sammenfaldende hermed stod Kinas præsident i Beijing-konferencen for internationalt samarbejde, hvor han udtrykte det samme ønske og foreslog at erstatte det smuldrende, transatlantiske system med projektet for Den Nye Silkevej, der hviler på økonomisk udvikling, samarbejde og fred mellem alle verdens nationer.

Jeg blev dernæst overbevist om, at præsident Trumps beskrivelse af NATO-systemet som værende forældet falder inden for det samme stærke og fælles paradigme hen imod en forandring af reglerne og målene for verdensordenen, og hen imod at erstatte det med en alternativ orden. Men, hvad de fleste iagttagere har overset, er den kendsgerning, at dette er det alternativ, der blev foreslået verdens ledere af Lyndon LaRouche, den amerikanske tænker, politiker og økonom, der var rådgiver til præsident Reagan og den sande fader til 'Stjernekrigen' [Det Strategiske Forsvarsinitiativ, -red.]. Han er den utrættelige kæmper, der, på trods af, at han har passeret de 90, bliver ved med at afsløre det transatlantiske systems ugerninger, der er helliget plyndring og krig.

Hr. Lyndon LaRouche var den eneste, der advarede verden om det internationale finansielle og monetære systems sammenbrud. Han var også den eneste, der foreskrev kuren for mere end en tredjedel af et århundrede siden, gennem en unik vision og en evne til at forudse fremtiden og undgå kommende kriser. Han er nu referencepunkt for amerikanske og internationale eksperter og politikere, der gør det muligt for dem at træffe radikale beslutninger for at etablere en ny, international, økonomisk og strategisk orden til erstatning af Bretton Woods-systemet

og NATO, et alternativt system baseret på retfærdighed, sikkerhed og samarbejde mellem USA, Kina, Rusland og Indien, og på opbygning af netværk af veje, broer og kommunikationer mellem nationerne. Et system, baseret på opbygning af relationer mellem nationer på grundlag af kulturelle bånd, og som bringer til en snarlig afslutning, manipulation og udplyndring af andre nationer, samt en eventuel løsning af de store kriser ved at ty til international lov. En af de første af sådanne store kriser, der skal løses, er den aktuelle krise i Mellemøsten, gennem at afslutte støtten til den israelske politiks hensynsløse vanvid, for, iflg. hans [LaRouches] analyse, er det blevet en trussel mod international sikkerhed og fred og er blevet et fokuspunkt for vold, mord og etnisk udrensning.

Hr. Lyndon LaRouche er ligeledes fortaler for alle nationers suveræne rettigheder over deres resurser og rigdom, og en svoren fjende af åger, illusorisk handel og udskiftning af fysisk virkelighed med virtuelle aksiomer. Han er en stærk modstandskæmper imod finansspekulanter og deres manipulationer, fordi han altid har advokeret et internationalt system, baseret på fysisk produktion af rigdom, beskæftigelse, retfærdighed og økonomisk velfærd, teknologisk fremskridt og kommerciel foretagsomhed, og han har været modstander af de transkontinentale bankers og selskabers tyranni og imperialism. Disse synspunkter har hr. LaRouche udtrykt i mere end 30 år, gennem hans månedlige magasin [sic], *Executive Intelligence Review*, og som udgives på tre sprog, (Neue Solidarität, Nouvelle Solidarité), og i hans nyhedsbreve, der angriber de herskende eliter, *Strategic Alert Service*, og gennem de amerikanske og europæiske partier, der udbreder hans ideer og opfordrer til, at man lytter til ham. Disse standpunkter er præcis dem, som lederne af Rusland, USA og Kina aspirerer til at ændre deres politikker til at være på linje med, dvs., en ændring, der betyder et rent brud med de neokonservatives politik i Washington og de europæiske, ekstreme højrepartiers ambitioner.

Jeg har kendt hr. LaRouche personligt i mere end 35 år. Jeg har ofte besøgt ham i hans hjem i udkanten af Washington og i hans hus i Tyskland, nær Wiesbaden, og jeg mødte ham utallige gange i europæiske hovedstæder på internationale, økonomiske og politiske konferencer. Han gik sammen med mig i flere internationale komiteer, som komiteen for at befri den palæstinensiske leder, Marwan al-Barghouti, og jeg gik sammen med ham og hans hustru, Helga LaRouche, i den internationale indsats for at forbyde voldelige computerspil, der sår frøene til vold og ønsket om at dræbe i vore børn. Jeg mener stadig, at han er en af de amerikanske personligheder, der har den mest fremsynede og fair vision, og for hvem spørgsmålene om verdens undertrykte folk står ham nær. Han er derfor den person, der er mest kompetent til at bringe tilbage til den amerikanske nation dens respekt og værdighed, som den har mistet i løbet af det seneste årti. Jeg opgiver aldrig muligheden for at ændre USA's udenrigspolitik over for den arabiske verdens spørgsmål, fordi dette er en meget sandsynlig mulighed, uanset, hvad præsident Trumps improviserede holdninger måtte være, når blot vi arabere indser, hvad målene og midlerne til at nå frem til denne ændring er. Det er ikke nok at have ret. Det er lige så vigtigt at vide, hvordan man gennemfører denne ret i sfæren for internationale relationer, hvor vore fjender gennemfører deres uretfærdighed.

Foto: Dr. Ahmed Kedidi.

Arktis: Samarbejde eller konfrontation?

26. feb., 2017 – Arktisk Råd, som er sammensat af repræsentanterne for otte regeringer, der har territorium i

Arktis, så vel som også af seks organisationer for oprindelige arktiske folk, planlægger at afholde en konference på ministerplan i Fairbanks, Alaska, den 10.-11. maj 2017. Forud for konferencen vil seniormedlemmer af Rådet mødes i Juneau, Alaska, den 8.-9. marts, 2017, for at færdiggøre dagsordenen for ministermødet. Ifølge en pressemeddelelse udstedt den 22. feb. af rådet, vil deltagerne til mødet i Juneau diskutere og gennemgå Rådets igangværende arbejde, inkl. programmer og projekter fra de seks arbejdsgrupper og andre datterselskaber. Blandt spørgsmålene, rapporterer meddelelsen, vil dagsordenen omfatte drøftelser af videnskabeligt samarbejde, telekommunikationer, sundhed, arktiske økonomier, vedvarende energi, beskyttede områder, skibsfart, forebyggelse af olieudslip, marin biodiversitet, invasive arter, den arktiske kryosfære (alt frosset vand på jorden, -red.), sikkerhed for fødevareforsyning, kemiske forurenende stoffer og udledning af kulstoffer. Under det ministerielle møde vil Finland overtage det roterende præsidentskab af det Arktiske Råd fra USA og fremlægge sine mål og planer for de kommende to år. Ud over Finland omfatter regeringsmedlemmerne af det Arktiske Råd Rusland, USA, Canada, Island, Danmark, Norge og Sverige.

Muligheden for samarbejde i Arktis repræsenteret ved det Arktiske Råd er imidlertid udfordret af dem, der ser på verden gennem geopolitiske linser. I særdeleshed har Rusland højt prioriteret udviklingen af sine arktiske territorier til også at omfatte forsvar af Ruslands suverænitet, og dette ses af nogle i Washington som en militær trussel. I et brev af 21. feb. til Det Hvide Hus, fremkom formand for Husets Underkomite for Kystvagten og Maritim Transport, kongresmedlem Duncan Hunter (R-CA), med det argument, at USA må »projicere magt« i regionen og ikke lade Rusland strejfe omkring uden sidestykke. Med projicering af magt mener Hunter Kystvagt-isbrydere, som USA har to af, men den ene er ude af drift. Rusland har på den anden side 40, plus yderligere 11 under konstruktion, og af hvilke én bliver den største isbryder, der nogensinde er bygget. »Rusland overgår ikke alene USA i produktion af

isbrydere og tilstedeværelse i Arktis, men de er også i en klasse for sig og sætter en standard, støttet af forstærket kapacitet, uden sidestykke«, skrev Hunter. »Vi må handle med samme fornemmelse for presserende nødvendighed.« Han kræver byggeri af seks nye isbrydere til Kystvagten, der kunne påbegynde tjeneste mellem 2023 og 2026.

Foto: Rusland bygger verdens største, atomdrevne isbryder til indsats i Arktis.

Vi må gå frem med vores kampagne for de Fire Love! LaRouchePAC Internationale Webcast, 3. marts, 2017; Leder

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national, og international, kampagne for at få USA til at vedtage dette program.

Benjamin Deniston: Vi skriver i dag den 3. marts, 2017, og dette er vores ugentlige fredags-webcast på larouchepac.com. Med mig her i studiet har jeg Paul Gallagher, økonomiredaktør for *Executive Intelligence Review*; og via video, Bill Roberts, medlem af LaRouchePAC Policy Committee.

I dag annoncerer vi lanceringen af nogle nye initiativer, der er direkte affødt af den meget succesrige kampagne, vi har ført i januar og februar for vores appel for Glass-Steagall. Over 3.000 underskrifter, inklusive både online appeller og skrevne underskrifter, er blevet overgivet til præsident Trump og mange kongresmedlemmer. Andre organisationer, der støtter et lignende initiativ, har også indsamlet tusinder af underskrifter. Antallet af underskrevne appeller lyder måske ikke af så meget, sammenlignet med andre appeller, men dette reflekterede en meget effektiv og vigtig kampagne. Blot i år har 14 delstatskongresser introduceret resolutioner, der enten kræver, at USA's Kongres støtter Glass-Steagall alene, eller også Glass-Steagall og en eller anden variant af Lyndon LaRouches Fire Love. Vi så spørgsmålet om Glass-Steagall komme i front og centrum under senatshøringen for godkendelse af den person, der blev finansminister, Mnuchin; hvor han blev konfronteret direkte med spørgsmålet om Glass-Steagall. Vi har set en række mediedækninger, der har indikeret, at Wall Street har holdt vejret for at se, om dette bliver *spørgsmålet* eller ej. Så enhver med forstand indser, at dette er blevet til en central kamp. Wall Street er rædselsslagen over dette spørgsmål; de ved, at der stadig er seriøs støtte til det. Alt imens Trump ikke støttede det i sin tale om unionens tilstand (28. feb.), så er tiden ikke til, at vi klapper hinanden på ryggen over den effekt, vi har haft, eller læner os tilbage og opgiver; tiden er for en optrapning.

Dette er en aktiv, igangværende kamp; og efter en række diskussioner med hr. og fr. LaRouche i løbet af de seneste par dage, har vi nu gen-optrappet og gen-understreget en ny kampagne for dette initiativ. Dette vil omfatte en ny appel; den forrige havde fokus på denne tale til Kongressen. Denne nye appel er lidt mere åben og skal være et nyt samlingspunkt for en national *og international* kampagne for at få USA til at vedtage dette program. Jeg vil gerne oplæse denne appel. Den vil snarest blive udlagt på hjemmesiden; og alle, der underskrev den aktuelle appel (som var stilet til Donald

Trump, -red.), vil omgående modtage den. Så hvis man endnu ikke har underskrevet appellen, så sørg for at gøre det nu. Så vil man være med i vores kampagne og vil modtage opdaterede rapporter – dagligt, ugentligt eller når som helst, der er nye udviklinger i dette spørgsmål, vil man modtage opdateringer. Man vil vide, hvad der foregår, og man vil blive en del af vores orientering for handling.

Vi beder ikke om, at folk bare efterlader et navn og et nummer, og det er så det; vi beder folk om at gå med i kampen. Som man kan se her på skærmen, kan man tilmelde sig; man kan få informationerne via sms på sin telefon, ved simpelt hen at skrive bogstaverne »GSACT« til nummeret 52886. Alene denne handling vil indlede den proces, hvor man kan læse og underskrive appellen og gå med i kampagnen. Hvis man har underskrevet (den tidligere appel, -red.), vil man omgående modtage udgivelsen af vores nye appel, som jeg nu vil oplæse en kopi af, og som meget snart vil blive udgivet. Det nye udkast lyder:

»Præsident Trump og den 115. Kongres: USA har brug for win-win-udvikling; vedtag LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej.

»Underskriverne af dette erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte det almene vel og det amerikanske folks fremtidige velfærd. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for atter at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for

LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov; som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget optrappet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Dette vil altså blive offentliggjort snarest; dette vil være det nye samlingspunkt omkring en appel, men er i virkeligheden en national mobiliseringskampagne om dette spørgsmål. Vi vil gå mere i detaljer med dette, men jeg vil også annoncere, at vi er i gang med at opdatere LaRouchePACs brochure/rapport om præcis dette spørgsmål – LaRouches Fire Love og USA's tilslutning til den Nye Silkevej. Så i løbet af de næste par dage kan I se frem til udgivelsen af denne nye rapport; den er faktisk et supplement og en støtte til indholdet af denne appel. Og som sagt, hvis man allerede er indtegnet som en del af vores kampagne for appellen, vil man også modtage en annoncering, så snart dette ligger klart.

Vi vil diskutere lidt mere i dybden det nye indhold af denne rapport; men før vi kommer til det, mener jeg, at vi må diskutere modreaktionerne og kampen imod denne politik. Som det er blevet nævnt i noget af dækningen af kampen om Glass-Steagall i de seneste måneder, så indser Wall Street, London og det internationale finansapparat, der faktisk har kørt USA og Obama-administrationen, at Trump er tilbøjelig til at gå i denne retning; og de er rædselsslagne over, at USA skal vælte de seneste 16 års politiske skakbræt og rent faktisk arbejde sammen med Rusland, Kina og andre nationer på basis af gensidig udvikling og gensidigt samarbejde. Dette ville betyde enden på Det britiske Imperium; noget, vi alle ser frem til at fejre. Men de opgiver ikke; der køres en massiv operation imod USA's præsidentskab, imod Donald Trumps administration; og dette må være et spørgsmål, som vi må yde modstand overfor, hvis vi skal have noget af dette gennemført.

(Fortsat engelsk udskrift):

PAUL GALLAGHER: Well, we're right now in the middle of a fight in which it's become very well exposed that the past President of the United States, Barack Obama, is trying to overthrow the President who has just gotten elected. This is the situation. He is not alone in this, quite obviously. We've put out a dossier recently on the collaboration between George Soros, his money, his foundations, his forces around Europe in particular, and the Ukraine revolution – which they pulled off – and the attempt to do the same thing to Trump here in the United States. This is now becoming more exposed. On the one hand, the {New York Times} has just run an article today making clear that the Obama administration took extraordinary actions

in

its last days in order to disseminate what had been classified information and make sure that it was widely spread throughout the government; that its classification was lowered, and that the

National Security Agency's limitations on distributing its intercepts against communications of all kinds, that the barriers

against its distributing this throughout other parts of the government, other parts of the intelligence community were pulled

down so that – as some people called it – the "breadcrumbs" which supposed represented Trump campaign team collaboration with

Russia would be everywhere.

The {Daily Mail} in London today runs a story with an unnamed source who they say is an Obama family friend, which says

that they have been told that Obama personally intends to lead the drive until it's successful to get Trump removed from office,

either by impeachment or by resignation. And that this is something to which he was persuaded by a number of people, including Valerie Jarrett; who stayed in Washington and set up with Obama in that Kalorama mansion in Washington DC for that purpose. Obviously, the one other country in the United States

and Europe where this kind of furor to attempt to undo the election has been in Britain; a furor both to try and undo the Brexit vote and to try to undo the Trump election, although in the rest of Europe as well, a lot of the elites are hysterical against the Trump Presidency and are even calling for his assassination. This has gone even to the chief editor of {Die Zeit}, one of the leading "liberal" newspapers in Europe, who

–

on national television in Germany – suggested that Trump might be assassinated. What he said has been quite typical of

exactly
that liberal elite.

Now, what we're dealing with here is that voters around the world, the public in nations around Europe, including Eastern Europe and the United States, to a certain extent in southern Asia, have been voting to reject the entire era of globalization and deindustrialization of the last 30 years. They've been doing that for good reason, because it has lowered their living standards, lowered their productivity, and has emasculated government which otherwise would have been investing in their manufacturing sectors and investing in their infrastructure; it's prevented them from doing that. It's produced a truly dismal era of economy in which there was a crash unlike any since 1929-1931. Why? Because this era of industrialization produced tremendous levels of debt, tremendous build-ups of debt relative to economic product; and the securitization of that debt in order to try to wave hands and say that that total debt build-up was not a problem, securitizing it all. When it reached the point of securitizing unpayable debt in the US real estate household mortgage sector, it blew up the entire global banking system as I said, in a way not seen since 1929-31.

DENISTON: It's something we've never actually recovered from.

GALLAGHER: Since that time, we have not recovered; we

have

been characterized by rates of economic growth to 1% to 1.5% throughout the Obama administration in the United States; 0% to

0.5% and in some cases negative growth for the entire period throughout Europe. The only way in which this globalization elite in the United States, Britain, and Europe has kept itself

together, has been by trying to assert military dominance and the

right to overthrow governments anywhere in the world, and by declaring virtual war against Russia in order to maintain a situation of extreme hostility both to Russia and to China.

Why?

Because in China, in Asia more generally but in China in particular, the alternative to this terrible stagnation which voters have been rejecting in all these countries; that alternative has been clearly emerging in the rates of investment,

overcoming of poverty, real progress, technological and scientific leadership coming from China, and other Asian nations

to a significant extent as well. So that if we see now, all of a

sudden, the Democratic Party in the United States has become, apparently, a McCarthyite policy, where...

DENISTON: The Red Scare's back.

GALLAGHER: ... Yeah, where Schumer sits up there and says,

"Let me ask you, sir, have you ever, in any time in your past life, known a Russian? Have you ever been in a room where a Russian was present?" Where the Minority Leader of the Senate and

Leader of the Democrats in the Congress has turned into Joe McCarthy, this is the reason. It's not his background as a

McCarthyite. It's this absolute refusal to accept the rejection of this 30-year period of globalization, de-industrialization, impoverishment of populations in the United States and Europe, and throughout Eastern Europe.

Just so that people understand what's going on here. In every Eastern European government which has recently rejected, or, the voters have elected it, to reject the bankers' socialism of the European Union – in every one of those countries, the same kinds of efforts with demonstrations, protests, funded by George Soros, the same kind of effort to overthrow those governments which have just been elected, is going on in Macedonia, in Romania. Obviously it happened in Ukraine. In Bulgaria, in all of these countries. In the attempts to fix the French election, to knock out anybody in the French election who isn't in this bankers' socialism league, by prosecuting them in the middle of the election campaign – everywhere this is happening at the same time.

That's what we're seeing in the United States, but I think, as the President said in the tweet, which I don't remember if you mentioned at the outset, but what he said today about this latest crazy Sessions business. Sessions, a senior member of the Senate Foreign Relations Committee, talked to the Russian Ambassador. That's his job! And that's the Russian Ambassador's job, is to go talk to him! And it was his job, as senior member of the Senate

Foreign Relations Committee, to talk to him! These are absurdities, and, as President Trump said in responding to this today, "The Democrats are overplaying their hand." They are so desperate to find a way to reverse this entire movement throughout the United States and Europe and Eastern Europe and places like the Philippines; and, again, put Russia under the pressure of confrontation again, develop a complete hostility and encirclement of China. They're so desperate to get this back that they've now, as he said, overplayed their hand, descended into absurdity.

What clearly was represented in the most recent speech that he made, is that, as you said, he is open to this kind of thing.

It's ironic: the President, Trump, even before he was even inaugurated, met with the Prime Minister of Japan. This is not exactly an unusual thing – that an incoming President's team would be meeting with foreign leaders. He met in New York with the President of Japan in early January for the first time.

In these countries, there is the obvious offer of what you pointed to, there, that the United States can join a New Silk Road which for three years has been the announced foreign policy of China – the "win-win" policy of China. This economic belt across Eurasia with rail lines of all kinds being built; and the maritime belt going through the Indian Ocean, the Suez Canal, up from Southern Europe into Central Europe, again, with ports, with railroads, with power development. This all is effectively an offer to the United States and it's an offer in the area where President Trump and his team are clearly weakest. That is, how

to
do what they're aiming for, which is to really get economic
growth and progress going in the United States for the first
time
in decades. They are very weak on how to do that. This New
Silk
Road policy, coming from Asia, in particular from the powers
of
Asia, offers them a simple way to break through and do that.
And
that's why we're seeing this hysterical apparent McCarthyism
on
the part of the Democrats who made themselves into effectively
a
party of war with Russia, and containment and potential war
with
China. Not exactly what their voters wanted them to be at this
point either.

I think we're in a situation now where it's become
against
their wishes. It's become an extremely open political
situation
for us to move with this idea of the United States joining the
New Silk Road, and using the actions that we call the Four
Laws
of LaRouche, using those actions in order to do it.

DENISTON: Bill might have more on this, but I think
this
discussion is critical, because part of this whole "color
revolution" process in the U.S. is just this insane party-line
bickering. It really is surface level. If you're out there
talking to the American people, and you're out there talking
to
people that voted for Trump or voted for Sanders or didn't
vote
at all, there's a {clear}commonality in line for this program,

that permeates America as a whole.

The idea of trying to get people caught up in this red vs.

blue, party-line debate on these issues, is really paper-thin on

the surface when you get to the actual substance. I know Bill's

been doing some work in the Midwest, the area where he's centered, where you see a lot of this patriotic American tradition coming back to ferment, in line for this kind of program. Part of what we really have in this report that's going

to be coming out, is a further elaboration of what the United States can do in this program. We can have all the kind of high

speed rail we need, we can have the water we need, we can the power we need, we can have quality jobs for the American people.

Anybody who wants a quality job can get it. We have the program,

and it really is critical to organize on this level to get support for this, to get this thing through.

So, Bill, I don't know if you want to comment on the content

of the report, or some of the work you have been doing out there.

ROBERTS: I would tend to agree with Trump that the Democrats

are really overplaying their hand on this question of demonizing

Russia, because the Democratic Party, a lot of Democrats don't really like this idea that we're going to revive the Cold War right now. I think this demonization of Trump on this Russia question has tended to create, in Republican's minds, much more

of an openness to collaboration with Russia. Some of the

Republicans – they would tend to be the Heritage Foundation types, the {Wall Street Journal} reading types – are probably tending much and much more so to see that this is just a crazy McCarthyite revival going on right now.

A lot of Americans are simply going to reject {everything}.

This is what we saw in the election. People are going to tend to

reject everything that's been associated with the last 16 years

of the Obama and Bush administrations. We're seeing this develop

more clearly in terms of what Trump talked about in his address

to Congress. It was a very clear repudiation of this post-9/11 Bush "clash of civilizations" policy; that we {don't} represent

the world. We're not going to go abroad "searching for monsters

to destroy."

I would say, one of the more interesting aspects of Trump's

address to the Congress, was this reference to Lincoln; not just

the reference to the protectionist policy – which, in its own way, is part of the Hamilton credit system – but actually the reference to the 1876 Centennial Celebration. He said we have the

250-Year Anniversary of the country coming up, and as they did when the 100-Year Anniversary of the United States was being planned, we should be thinking about the future; we should be thinking about what kind of breakthroughs that {we} can create that will represent real accomplishments, and work to get above

party divisions on small things. In this sense, he very much set

a kind of Lincolnesque and FDR tone in this discussion.

But it's interesting that he referred to the 1876 Centennial Exhibition in Philadelphia, because this was a real inflection point of the spread of the American System to countries that the British Empire had to later work very hard to turn against one another. Japan, Germany, Russia – under the influence of Henry Carey. China. The first half of the 20th Century was typified by wars that the British, in manipulating these great nations that had been influenced by the policies of the Lincoln American System. And then, of course, in the second half of the 20th Century, you had the Cold War. You had the British moving in after the death of Roosevelt, to divide the war on the basis of East vs. West.

I think this reference to going beyond parties, looking at the principle of this country, identifying a certain kind of Promethean quality, is good; and you're going to have Americans tend to become optimistic about returning to a space program. You're going to have Americans obviously agree with the necessity of building infrastructure; Glass-Steagall.

But, there's definitely a limit there at the same time. These potentials are obviously frightening to the Establishment and represent something that they are clearly in a last-ditch effort to try to destroy through this Obama/Soros/McCarthyist revival. However, in terms of how you actually unleash a Promethean economic environment, both culturally and in terms of real increases of productivity, that is the principle that ties

Glass-Steagall to the issuance of credit and the way in which the breakthroughs, the products of the human mind as a result of those policies, bring about the upward transformations in productivity. That's really uniquely something that no one besides the LaRouche movement has worked through and developed a very clear policy program for.

I would just say that there are a number of rallies coming up this weekend – pro-Trump rallies across the country. Keep an eye out for notifications that we will be getting out to people who have signed the Glass-Steagall petition. We will be organizing a whole series of activities across the country in support of activities to bring the Four Laws to this American constituency, to this highly-energized American constituency that is looking for solutions. I would urge people to find these rallies and get on the megaphone, get on the microphone at these events. Call up your city council, call up your state representatives. This is a sort of unique situation in which there is a kind of proper repudiation of the failed policies of Obama and Bush – the geopolitics and so forth – but without a real conception of how to replace a monetarist thinking in economics with the kind of Promethean concept which Mr. LaRouche has spent his life developing, this will certainly not come into fruition. You will not see, it will not be possible for the United States to find its place in terms of the unique role that we have to play now in joining the New Silk Road in the future of

mankind. So, I would just urge people to be extremely active in the next couple of days in finding ways to inject this unique conception of LaRouche's Four Laws into the discussion process; and I guarantee people will be in the state of mind of wanting to work through and master these ideas, because it's really a life-and-death question.

GALLAGHER: Bill, I know that you did some organizing directly with meetings that were taking place in the course of this contest for who would be the new chairman of the Democratic Party. Some of them took place out there in your area. That's another matter in which it has become exposed just in recent days that the person who initially seemed to be supported by most of the party – Rep. Ellison of Minnesota – had put up against him by the direct solicitation of Obama and Biden, Obama's former labor secretary; and Obama, Biden, and others then did a lot of telephone calling in order to make sure that this former labor secretary, Perez, would beat Ellison and take over the chair of the Democratic National Committee. This was another instance of what's been going on. But I know that you saw that this was something which was definitely non-partisan and definitely wide open when petitioning at those meetings to decide the leadership of the Democratic Party. We found at the same time that at all sorts of meetings, from the collaboration we had with people

who

had supported Bernie Sanders in Ohio, all the way to the CPAC convention – the conservative side of the Republican Party – that people were signing these petitions specifically to get the

Glass-Steagall introduced again. I think the total that we had

gathered, together with that parallel effort by people in Ohio,

it was certainly in the range of no more than 6-7000 signatures

overall; and yet, they were used by the key Congressmen and -women who introduced Glass-Steagall back on February 1st, just

about a month ago. Marcy Kaptur, Tim Ryan, Tulsi Gabbard, and Walter Jones; they had those petitions when they had their press

conference introducing HR709, which is the current House Glass-Steagall bill. It has now gotten 30-some co-sponsors.

Also, while that petition campaign was going on – again it

may seem modest – but while it was going on, we were also contacting state legislators and state senators, particularly in

the so-called Rust Belt, the formerly industrial part of the country. The result of that, just in the month of January, is that I think Ben, it's actually 15 if you count states in which

both houses introduced this; that resolutions in support of what

we're calling an American Recovery Program, which was essentially

the outline of the Four Laws. Glass-Steagall; Hamiltonian national bank; credit for high-technology infrastructure; and space and fusion development. Those resolutions went into nine

states – and I'll just mention, in three states, they went

into
both houses during January; that was Rhode Island, Minnesota,
and
Washington state. In six other states, they went into either
the
House or the Senate. I'm sorry, Illinois is the fourth state
in
which they were in both houses; it has already been passed in
the
Illinois House, and introduced into the Illinois Senate. Then
there were other states in which it went into just one house:
the
Alabama House, the Iowa Senate, the South Carolina House, the
Mississippi House, the New Mexico Senate. In addition to
that,
there were three other states where resolutions simply naming
Glass-Steagall and calling on Congress to pass the Glass-
Steagall
Act were introduced: Delaware, Virginia, and Maryland – where
there was a hearing this afternoon actually for which I
prepared
testimony on that resolution, HJ4 in Maryland, calling on its
Congressional delegation to pass Glass-Steagall.

So, this development which has occurred during January
and
February while we've been on this petition and organizing
drive
on a bipartisan basis, is also wide open or open-ended;
because
anyone who has been a part of that, even just to sign the
petition, even online, anyone who has been a part of that from
any of those states or any other states which have come close
–
particularly Ohio, New York state – these states are still in
session. Anyone can make it their project with their state
legislator, to make sure that he or she co-sponsors this
resolution and contacts whatever Congressmen he usually deals

with. And these state legislators do, so that we can really make these legislatures in these Rust Belt states in particular, make them boil with this campaign for the Four Laws, for the actions that have to be taken to be able to join the New Silk Road development. If we're doing that at that level, at the same time, it's going to have a big impact on the Congress. So, I just wanted to point that out.

DENISTON: I think that's exactly the kind of initiative that's going to continue and grow with this new petition, this new campaign escalation. And I think people should have no other priorities at this point; we have this issue which is the economic life or death of the United States, and we have – as Paul, you mentioned – more material coming out on this whole colored revolution policy. I was glad you went through some of the details; this is, I think, at least for generations, an unprecedented level of attack on a US Presidential administration from within. It reminded me of some of the treasonous actions that were done right before Lincoln came in, to try and set up the South and their split for the Civil War before he came in as President; just this outright treasonous sabotage of an incoming administration; but the way we're going to cut through it is this kind of mobilization. Again, I would point people to also the upcoming release of our new report, which will have a more in-depth presentation of the principle of this recovery program. And going also back to what Bill was saying, this is really

the
way we're going to capture the spirit, the soul of the
American
people again, by this returned commitment to the future
development, the future growth of our nation. And getting
people
rallied around the fact and out of this pessimism and cynicism
that just settled in over so long with Bush and Obama
emphatically; but going back even further, we've had this
terrible zero-growth economic policy that's affected people
much
more deeply than they realized. So getting a real, true
realization that we can again return to this level of growth;
just the basic idea that every generation is going to be a
revolutionary advance in the living standards, in the
opportunities, in the growth of the science, the capabilities
of
mankind. If people really get a sense that that's possible,
that
that's what's represented by China's leadership in this New
Silk
Road program, this returned orientation to space; I think that
will give people the level of fight they need to get this
thing
through. The kind of things Paul was just presenting in terms
of
the top-down, Federal level, local level, also municipalities,
labor organizations; all of these groups should be organized
and
we should just throw this party crap out the window. It's an
issue of what is your commitment to the principles and the
policies the nation needs at this point. If we can continue
to
rally people around that, then we'll have a basis to actually
get
this thing through and give Trump the support he needs to go
with

these initiatives that he's talked about.

So Bill, I don't know if you have anything you want to add from some of your work there.

ROBERTS: I would just point out that state representatives and these local and state elected officials, these are the people that the Congress goes to. Because the Congress is inside the Beltway; they're the most affected by the insanity of these last two Presidents. But the local elected officials, the state representatives, these are the guys living through the drug epidemic, the violence, the mass unemployment, the 94 million Americans who are outside the workforce that Trump referred to in his speech this past week. Those are the constituents; those are the people that these local representatives live with. So, I think these are the types of people to get to. Radio stations; this is the way we can effectively now very quickly make LaRouche's Four Laws as much of a household word as Glass-Steagall is.

GALLAGHER: Well, we also have other fronts that are going to be dealt with specifically in the pamphlet. One is the issue of – which again, Trump brought up in the address to Congress – of large-scale infrastructure development. If you look at the ground level of it, it appears that there's no direction there; there was a meeting of the various members of the Cabinet yesterday – and other staff. But it was run by a Goldman-

Sachs

guy, Gary Cohen. But there was effectively an administration meeting on infrastructure legislation; starting to move to introduce legislation for this idea of a trillion-dollar infrastructure bank. At the same time, you have on the Democratic side, already legislation which has been submitted. But there is a complete barricade there in terms of knowing how

to finance it, knowing what the really transformative infrastructure developments like a national – not East and West

Coast – but a national, 25-30,000-mile network of high-speed rail and maglev rail. This is nothing futuristic; this is simply China. This is exactly what they're building. They're building local subway lines now, local metro lines with maglev technology in China, and putting them into operation. So, if you're going from the Bronx to lower Manhattan, on your 25 or 30

stops, you'd be going in between those stops in a completely smooth and frictionless drive at up to 60mph in between each stop. Having already done this on the level of intercity, and having already gone far to linking every city in the country – and China has a very large number of significant cities – linking every single one of them with true high-speed rail; now

they're down to the level of the subways and maglev metro systems. But this is the kind of thing that produces tremendous

increases not only in productive employment, but productivity.

This idea has to be put into the discussions of infrastructure in the United States, and so do Japanese and Chinese methods and investments have to be put into this idea of

rebuilding the infrastructure of the United States. They don't

have that idea now. What's getting underway seems hopelessly limited by the lack of any real idea of how to do it. On the

other hand, you have the President talking about the 2026
250th
anniversary of the signing of the Declaration of Independence
as
a horizon point to which people should look; and think about
how
the economy, the infrastructure, as he said, are "footsteps on
distant worlds is not too much to hope" in that 9-year period
of
time. Giving people a horizon to look at what actually
{could}
be transformed during the period of the next decade. That's
the
kind of thing that puts Americans into the right state of mind
in
thinking about being more open politically, being more open in
terms of what they think is possible. In that sense, he
definitely did contribute to defining the right solutions
which
he and his team clearly don't have at this point, in order to
make this kind of trillion or multi-trillion dollar
infrastructure bank investment work. The same is true with
space; where there is clearly discussion in the administration
—
and in NASA as a result — of trying more quickly to put
astronauts in orbit around the Moon, preparatory to beginning
the
re-colonization and industrialization and development of the
Moon. Something which had been completely wiped aside during
the
Obama administration, which clearly wrote this off and said,
we
don't need this. We don't need fancy energy sources like
fusion
energy, he said to one backyard group of Democrats in
Virginia.

DENISTON: He said you just need to insulate your windows.

GALLAGHER: Yeah, better insulated windows is our future by the 250th anniversary of our Declaration of Independence.

So, this is a different view, but one in which we have to drive to a certain extent from the bottom up, as we've been doing; as well as discussions with people in Congress and in the administration in order to crystallize the right idea. Also, so that they see that Glass-Steagall, if it isn't passed now, the next major bank failure – and there are plenty of them waiting to happen in Europe in particular at any moment – the next major bank failure is going to take the system down again like Lehman did and AIG did, ten years ago. If it isn't implemented right now, the banks are going to continue not to lend to small- and medium-sized enterprises which tend to have the new technologies coming on line; and only to lend to the big bond issuers and the largest corporations.

One thing that I pointed out in the testimony today in Maryland, is that JP Morgan/Chase and Citigroup each only lends out loans and leases equal to about 65% to 66% of their deposits. Whereas in the banking system as a whole, it's 80%. That means that if you take all the community banks and regional banks around the country – 6000 of them – their lending is equivalent to 90-plus% of their deposits. And yet, this little group of

six

or ten banks who control two-thirds of all the deposits, their lending is very low; and that's going to continue to be the case.

If a real infrastructure development bank gets going, then this

lack of lending to the contractors for all those projects by the

private banks is going to be a real problem. So, you're going to

have that problem if you don't implement Glass-Steagall now, and

separate out the commercial banks. And in addition, of course,

we've had now these big banks have – according a report a couple

of days ago – now accrued \$321 billion worth of fines since the

crash, for illegal, immoral, and otherwise non-banking despicable

activity; which is the way they've used these deposits.

DENISTON: And that's without an actual Pecora Commission or any serious investigation.

GALLAGHER: Without ever a prosecution of a senior banker;

\$321 billion worth of fines for violating banking practice and violating the law.

DENISTON: They give them the fines, but they let them keep

doing it; so it makes you wonder if it's a fine or just a cut the

government's taking on the scam or something. That's good; I think that really ties to the necessity of the Four Laws as a whole. To have a functioning banking system doesn't mean

anything without what you were raising about the issue of productivity and investment. It really is a question of what are you doing to facilitate the investment of creating a higher level of net productivity for the economy as a whole? A higher level of scientific, technological state for mankind as a whole? Which is something that mankind can uniquely do; that's our character, to create those kinds of revolutionary advances. That's the secret of economics, as Mr. LaRouche has kind of uniquely developed and discovered in a higher way than I think anyone before him.

Anyway, just take that as another teaser for the content of this upcoming report; because that will be material presented in there.

Just to conclude, I would just re-emphasize that anybody who has not signed on to the petition yet – even the old petition – please do so; because you'll then be ready to be updated as soon as the new petition is released, as soon as this report is released, and any other relevant breaking developments on our campaign which I think we've discussed rather thoroughly as a good launch point. We are in the footing for a rapid escalation; and that's what's needed right now. So, I think this served as a good launch point for some more material we'll have in the coming days and weeks.

We thank you for joining us today, and we'll be back

on
larouchepac.com with more.

GALLAGHER: Can I just remind people, before you sign off, everybody watching this, that this online petition is still to be signed. What we're going to do, we will try then to involve everybody who's signing it, in what we're going to do immediately in the next week to ten days. There are going to be – as Bill mentioned – pro-Trump rallies tomorrow in quite a number of places; we're going to be at all the ones we can reach. In fact, we're speaking at one of them up in the New York City area. Then our own rallies and lobbying both in Washington and in New York on Thursday, and in other parts of the country next Thursday. We're going to have rallies before that in New York, and what we call a Day of Action, when we'll be going after all kinds of elected officials at the local, state, and national levels next Thursday. Everybody who's been involved in this petition campaign up to now – even if it's only been just to sign – the targets are there; that's what we indicated. We can move, and {must} move, elected officials up to and including those in the Trump administration in order to break this logjam. I just wanted to throw that in.

DENISTON: Thank you. We have a clear path of action ahead of us. I encourage everyone to get directly on board with that. If you want to take more action, email us on the website, get

directly in contact, and volunteer yourself for further action.

We have an action center on the LaRouche PAC website. If you go to the front page, you'll see it at the very top there on the top menu banner. So get active; get in contact with us there and let's make this happen. Let's not sit on our laurels and wait here.

Thank you for joining us here today. Stay tuned for more from larouchepac.com.

LaRouchePAC's APPEL: USA har brug for »win-win«- udvikling; gennemfør LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej

»Til præsident Trump og medlemmerne af Kongressen:

Underskriverne af denne Appel erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal

af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte **det almene vel og det amerikanske folks fremtidige eftertid**. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrisen i forkøbet, og for at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov, som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget fremskyndet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

Konference i Berlin – Forbrydelserne i den glemte krig i Yemen

Under ovenstående titel arrangerede yemenitiske borgere i Tyskland en konference lørdag, den 25. februar i Berlin, for at afsløre og gøre en ende på det, der tydeligvis er et igangværende folkemord imod det yemenitiske folk. To repræsentanter for det internationale Schiller Institut, Elke Fimmen og Stefan Tolksdorf, var indbudt til at deltage. Det følgende er en sammendrag af, hvad der fandt sted på konferencen.

Download (PDF, Unknown)

**Den franske LaRouche-
bevægelses leder Jacques
Cheminade
tilbyder alternativet til det
kollapsende franske**

præsidentielle system

Paris, 1. marts, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Her til morgen og frem til middagstid optog et stort drama de nationale medier. François Fillon annullerede her til morgen et meget omtalt besøg til Landbrugsmessen i Paris, uden nogen forklaring. Under en pressekonference ved middagstid greb han ind på dramatisk vis og rapporterede, at dommerne her til morgen havde informeret ham om deres beslutning om at sætte ham under »efterforskning« den 15. marts, to dage før Forfatningsrådet annoncerer den formelle liste over kandidater til valget. I en kort, men ligefrem erklæring, anklagede han dommerne og medierne for at have ført en kampagne imod ham lige fra begyndelsen og således krænke retten til et forsvar, og således sidestille dette med et »politisk mord«. Med hensyn til Marine Le Pen meddelte EU-parlamentets myndigheder i går, at de vil gå frem med en afstemning, måske så tidligt som torsdag, for at ophæve hendes parlamentariske immunitet. Le Pen er medlem af Europaparlamentet. En positiv afstemning ville bane vejen for, at der kan rejses tiltale mod hende for at have brugt midler fra EU-parlamentet til ansættelse af assistenter, til at ansatte sine venner fra Front National.

Endnu to hovedkandidater, Emmanuel Macron og Benoît Hamon, den såkaldte meget venstreorienterede kandidat fra Socialistpartiet, anklages også i medierne: Macron for at have brugt penge fra sit ministerium til at køre den tidlige del af sin kampagne; Hamon pga. hans kones job og forbindelser til LVMH, det største, franske selskab for luksusvarer. Alt imens korruptionen er en reel og modbydelig realitet, så bliver dommerne tydeligvis brugt af de fordærvede atlanticist-eliter for at skabe *Nacht und Nebel*[1] kaos i Frankrig og dræbe, hvad der måtte være tilbage af de Gaulles Femte Republik.

I mellemtiden skrider leder af partiet Solidarité & Progrès, Jacques Cheminades kampagne frem på en interessant måde, hvor nogle medier giver ham mulighed for nøjagtigt at forklare sine

ideer. Efter den virkeligt gode artikel, udgivet af RTL, som vi (S & P) tidligere har rapporteret om, fik Cheminade 20 minutter på den private nyhedskanal TF1 (nationale kanal ét), LCI. Cheminade havde mulighed for at forklare sine hovedideer med at forlade EU og reformere et Fædrelandenes Europa med syv eller otte stater. Med en klage over, at journalister ikke dækker spørgsmål om udenrigspolitik – som optager 50 % af en præsidents tid – på deres forsidedækning, brugte Cheminade anledningen til at rejse alternativet med Kina og dets Silkevejspolitik. Cheminade forklarede også, hvad han mente med at sige, at Frankrig er besat af finansmagter, og han fik endda mulighed for at læse et citat fra en bog af en tidligere fransk topembedsmand inden for politiet, der anklager vores finanssystem for at være blevet kriminelt.

Dernæst havde Cheminade et meget godt besøg på Landbrugsmessen, en årlig begivenhed, hvor landmænd fra hele Frankrig kommer til Paris for at udstille deres bedste varer for offentligheden. Dette er en meget omtalt begivenhed, der er velbesøgt af erhvervslivet, men også meget populær hos befolkningen i almindelighed. Som det var arrangeret på forhånd, blev Cheminade modtaget og ledsaget rundt »officielt« til hovedstandene, for at besvare spørgsmål, give interviews eller blot tale med landmændene om deres problemer, og vore løsninger. Cheminade blev på denne rundtur ledsaget af henved ti medier og af to sociologer, der er i færd med at lave en undersøgelse af alle kandidaternes kampagner.

BFM-media, der udgjorde en del af denne pressepulje, lavede et meget godt interview med ham. Han gav også interviews til Tvagri, den Europæiske Journalistskole, en landbrugsspecialist fra RTL og det Offentlige Senat, Senatets TV-/radiostation.

Blandt besøgets højdepunkter var hans møder med de største landbrugsfagforeninger; en udstilling af hyrderne fra Aveyron, hvoraf én udtrykte sin sympati for Cheminade og anbragte et par får på hans skød og sagde, at han ville stemme på ham. Selv sociologerne havde en god reaktion og sagde, at, af alle

de kandidater, de havde fulgt, var det faktisk kun Cheminade, der indgik i en dialog med producenterne, og at de andre kommer med en forud fastlagt udtalelse, som de afleverer ved hver stand.

Cheminade gav også et langt interview til Tropique FM, der sender til alle oversøiske, franske territorier, samt et fem minutter langt interview til Eric Brunet fra RMC, en anden national privatrado, der har en stor lytterskare. Jacques svarede på spørgsmål om, hvilke politiske trends, han forventer at trække til sin kampagne – modstands-gaullister, sociale kristne i traditionen efter Bretagnes demokratiske klostre, Jaurés-inspirerede socialister og modtandskommunister – og om andre detaljer i hans program, osv. På et tidspunkt blev han spurgt, hvem, han mente var den bedste leder i verden i dag, et spørgsmål for at opsætte en fælde for ham. Jacques svarede, at for ham var der ingen, Putin er god for Rusland, sagde han, men i resten af verden ser jeg ingen.

Foto: Jacques Cheminade interviewes af BFM på landbrugsmessen i Paris.

[1] Nacht und Nebel (nat og tåge) eller NN, var betegnelsen for et førerdirektiv, udstedt 7. dec. 1941 af Adolf Hitler. Det betød, at sabotører, kommunister, modstandskæmpere o.a. nu kunne blive fragtet til Nazi-Tyskland uden deres pårørendes eller myndigheders viden, hvor de kunne forsvinde i f.eks. KZ-lejre og blive henrettet.(-red.)

Obamas nye desperate taktik dømt til at mislykkes – Aktionsuge for LaRouches Fire Love starter 2. marts

Leder fra LaRouchePAC, 2. marts, 2017 – Nej, »himlen er ikke ved at falde ned« med de nye anklager, i McCarthy-stil, imod justitsminister Sessions – hvis nogen da ellers troede på, at himlen ville falde ned. Dette er snarere en desperat taktik, der kommer fra Obama personligt, efter den entusiasme, som præsident Trumps tale til Kongressen i tirsdags skabte.

Det er ganske udelukket, at det amerikanske folk vil vælge at følge kursen mod krig med Rusland nu, hvor så mange er blevet inspireret af håbet om en langt bedre fremtid forude.

Alligevel er Obama i færd med at omstille og udrense det Demokratiske Parti for at gøre det til sit personlige instrument for forsøget på at vælte den amerikanske regering. »Dette er præcis sådan, han ville bære sig ad«, sagde Lyndon LaRouche. I optakten til den Demokratiske Nationalkomites valg til formand den 25. feb. opmuntrede Obamagruppen den tidligere arbejdsminister i Obama-administrationen Tom Perez til at stille op mod favoritten, Glass/Steagall-tilhænger, kongresmedlem Keith Ellison fra Minnesota. Dernæst ringede Obama personligt til medlemmerne af nationalkomiteen om, at de skulle stemme på Perez, og det samme gjorde hans bonkammerat Valerie Jarret, sammen med Joe Biden og andre af Obamas medarbejdere. Perez vandt en smal sejr. Der er nu tegn, der peger på, at Obama vil forsøge at udrense det Demokratiske

partilederskab i Texas og Californien for elementer, der ikke vil samarbejde og droppe alt til fordel for hans anti-Trump-korstog.

Obama håber, at brug af tvang i det Demokratiske parti vil forhindre tværpolitisk samarbejde omkring LaRouches Fire Love, som vi så det med Marcy Kapturs pressekonference den 1. feb. for en genindførelse af Glass-Steagall. Men her tager Obama fejl, som han gør med så meget. Faktisk vil vi, jo mere, han bruger sin indflydelse for at tvinge det Demokratiske Parti ind på hans plan, så meget desto snarere få mere handling af den art, vi nu har brug for, at se fra Demokrater og Republikanere.

Men selv om dette er vigtigt, så er det kun en mindre detalje i det større billede. Globale udviklinger, der kommer fra Kina og Putins Rusland, har været langt mere afgørende for skabelse af de nye omstændigheder. Hinsides og over alt dette, og som omslutter og former det alt sammen, er selve menneskets natur, som udtrykkes af hele ideen i LaRouches Fire Love, og som bliver eksplicit i hans erklæring i den Fjerde Lov.

Mange af vore senior LaRouche-medarbejdere rapporterer, at de er blevet stærkt påvirket af at læse rækken af Lyndon LaRouches ældre artikler, der, på foranledning af Helga Zepp-LaRouche, på det seneste er blevet udgivet i *EIR*. Det faktum, at de læser disse artikler, og den omstændighed, at de læser dem NU, får dem til, som aldrig før – eller i hvert fald ikke i den seneste tid – at føle, at de må hæve deres tankegang til Lyndon LaRouches niveau.

Medlemmer bør nu benytte chancen til at se, eller høre, en dybtgående, timelang diskussion med Lyndon og Helga LaRouche med Policy Committee i dag. Ingen improviseret opsummering her ville kunne yde deres argumenter retfærdighed, men vi vil indoptage dem helt i løbet af de forestående timer.

Efter denne diskussion lancerede Policy Committee en

»aktionsuge« for LaRouches Fire Love, som begynder i dag, torsdag, med aktivist-telefonmødet torsdag aften, og som vil vare til næste torsdags aktivistmøde.

Der er planlagt arrangementer for weekenden. Næste udgave af vores avis, »*The Hamiltonian*«, vil udkomme tirsdag. Der vil være arrangementer på Capitol Hill. Der vil være et møde i New York City næste tirsdag. Alle vore kontakter og aktivister vil blive dirigeret mod omgående handling omkring de Fire Love og den nye digitale brochure, der er på trapperne, om disse Love. Yderligere detaljer vil blive kommunikeret på selve telefonmødet tirsdag.

LPAC annoncerer National Mobiliseringsdag for LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, **LaRouches Fire Love**.

Trump's tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28.

februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldst vision for USA's fremtid, med året 2026, der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briterne og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykernerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til

virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblåsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens tilstand for Kongressen, 28. februar, 2017.

Russisk respons til Trumps tale for Kongressen

Onsdag, 1. marts, 2017 – Under sin tale til USA's Kongres i går aftes nævnte præsident Trump ikke eksplicit Rusland ved navn. Det nærmeste, han kom, var at sige: »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser.« Kremls respons var en tålmodig respons. »Nej, det var ingen overraskelse«, at Trump ikke nævnte Rusland, sagde talsmand for den russiske præsident, Dmitri Peskov, her til morgen, rapporterer TASS. »Han [Trump] er præsident for USA, så det er naturligt, at han tackler de amerikanske spørgsmål«, sagde Peskov og tilføjede, at, i

Rusland, »tackler Putin de russiske spørgsmål«. »Dette er fuldstændig normalt«, sagde Kremls talsmand.

»Selvfølgelig har [Moskva og Washington] nogle fælles interesser, og der er også uoverensstemmelser og modsatrettede synspunkter«, fortsatte Peskov. Efter hans mening er dette 'normal praksis'. »Vi har hørt præsident Trump komme med diverse udtalelser; vi venter tålmodigt på, at ord skal følges op af handlinger, så vi kunne forstå, hvor vi står«, tilføjede han.

Med hensyn til områder af fælles interesse understregede Peskov især samarbejde om antiterrorisme. »Samarbejde om krigen mod terror kommer først, og dette er, hvad Putin og Trump diskuterede i deres telefonsamtale, da Putin ringede til Trump for at lykønske ham med hans indsættelse«, sagde Peskov. Ifølge ham »vil alle lande sandsynligvis være enige i, at alle lande bør samarbejde for at fremme kampen imod terrorisme«.

»Det er under alle omstændigheder umuligt at bekæmpe terrorisme effektivt, hvis de mest magtfulde lande, såsom USA og Rusland, ikke samarbejder«, sagde han.

Alexei Pushkov, medlem af det Føderale Råd, sagde, at Trumps tale »markerede sig« ved ikke at være aggressiv over for Moskva og for at have en »afbalanceret tone«. »Trump's præstation i Kongressen var markant ved sin selvbeherskelse, afbalancerede tone og fravær af ondskabsfuldt nonsens over for Rusland, som var almindeligt for [tidligere præsident] Obama«, tweetede Pushkov. Pushkov hånedes ligeledes Demokraterne for at klage over Trumps politik over for Rusland. »Demokraterne anklager Trump for at ignorere den 'russiske trussel'. Det var det eneste, som Obama og [Hillary] Clinton tænkte på ... Hjælp dem ikke under valget«, tweetede han.

Vi står ved et punkt for store muligheder; Ingen tid at spille!

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – I timerne inden præsident Donald Trumps første tale til den samlede Kongres i aften, erklærede højtplacerede gesandter for Rusland hhv. Kina deres nationers interesse i at samarbejde med USA om strategiske anliggender. Disse udviklinger er indikerende for muligheden for at trække verden ud af faren for geopolitisk konfrontation – i århundreder adelsmærket for britisk imperiepraksis – og ind i en ny æra for gavnlige relationer over hele verden. Der er også initiativer til at bryde ud af det gamle og ind i en ny æra for gensidig, økonomisk fordel – »win-win«, som den kinesiske præsident Xi Jinping kalder det. Men tiden er meget kort.

I Moskva i dag talte den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov for Dumaen og erklærede, at Rusland ville hilse USA velkommen til et samarbejde imod terrorisme, og ligeledes til at føre en dialog om faren ved atomvåben. Han bekræftede, at »praktiske forberedelser« til et møde mellem præsident Trump og præsident Putin var i gang.

I Washington, D.C., mødtes den kinesiske topdiplomat Yang Jiechi med Trump i Det Hvide Hus, hvor han overbragte hilsner fra præsident Xi. Han rapporterede Kinas beredvillighed »til at styrke udvekslinger med USA på alle niveauer, fra toppen og ned«, og til at »udvide koordination og samarbejde med USA om bilaterale, regionale og globale spørgsmål ...« Der finder diskussioner sted om et eventuelt møde mellem statsoverhovederne i maj måned.

Uanset, hvad præsident Trumps nøjagtige ord og understregning over for Kongressen i aften måtte være, så er det aktuelle

mulighedernes øjeblik manifest og dyrebart. Men intet er afgjort. Der er andre elementer, der kæmper om dominans, i spil i Trumps lejr.

Lad os se på USA's fortsatte involvering i Bush-Cheney-Obama-politikken med uophørlig krigsførelse i Sydvestasien. I FN's Sikkerhedsråd måtte Rusland og Kina her til morgen nedstemme en uretmæssig resolution for at straffe Syrien, som Storbritannien og Frankrig havde fremsat, og som USA dumt støttede. (Resolutionen, der pålægger sanktioner og forbud, påstår, uden beviser, at den syriske regering bombede sit folk med gas i 2014 og 2015.) Præsident Putin, fra sit besøg i Centralasien, talte offentligt i morges og fordømte forsøg på at indføre sanktioner imod det syriske lederskab. »Jeg mener, at dette træk er fuldstændigt upassende nu. Det hjælper ikke, vil ikke hjælpe, forhandlingsprocessen. Det ville kun skade eller undergrave tilliden under processen.«

Virkeliggørelsen af potentialet for at afslutte den nuværende æra med krigsførelse og elendighed afhænger af vores egen, og vore samarbejdspartneres, indgriben. LaRouchePAC vil afholde en Aktionsdag i denne uge, hvor en styrkeopvisning på Capitol Hill vil finde sted på onsdag, med delegationer fra østkysten, og som vil presse på for Kongressens vedtagelse af Glass-Steagall, og LaRouches Fire Love. Henvend 5.500 underskrifter for Glass-Steagall er allerede i dag blevet overbragt til diverse kongresmedlemmer, og til Det Hvide Hus. Hertil kommer, at dusinvis af udvalgte kongreskontorer modtager kopier af EIR's dossier, der blev udgivet i sidste uge, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«

Trump selv fordømte Obama og denne flok i den farvede revolution under et Tv-interview til Fox News, hvor han refererede til protesterne, de falske nyheder og de uophørlige anklager om Rusland. Trump sagde: »Jeg mener, at han [Obama] står bag det. Man ved aldrig præcis, hvad der foregår bag scenen ... jeg mener, at præsident Obama står bag, for hans folk står helt bestemt bag. Og nogle af disse læk kommer muligvis

fra denne gruppe, hvilket er virkelig alvorligt, for det er meget dårligt i henseende til national sikkerhed ... «

Mange amerikanere begynder nu, for første gang, at se et 'Maidan' imod deres egen regering. Der er nu planer i gang for at udgive 'sandhedsdossiers' i hver af de kommende uger, for at få sandheden frem om, hvad der blev begået i Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien og Yemen. Serien vil begynde med dokumentation for folkemordet i Yemen.

Foto: Fra LPAC's organisering for Glass-Steagall i USA. På onsdag (1. marts) vil aktivister fra LPAC være talstærkt til stede ved Capitol Hill for at presse kongresmedlemmer til snarest at vedtage Glass/Steagall-loven og LaRouches Fire Love.

Befolkningen på Krim siger 'Nej tak' til Porosjenko

27. feb., 2017 – I Krim ville befolkningen ønske, at den ukrainske præsident Petro Porosjenko bare ville lade dem være i fred. I en erklæring, udstedt den 26. feb., lovede Porosjenko, at Krim en dag ville vende tilbage til Ukraine.

»Rusland tyede til åben aggression og besatte halvøen, og gjorde millioner af mennesker til slaver. Vi vil ikke efterlade vore borgere i Krim uden støtte under den midlertidige russiske besættelse«, sagde han.

Befolkningen på Krim synes imidlertid at have en anden mening.

»Befolkningen på Krim vil være taknemlig, hvis Porosjenko lader dem være i fred, uden hans indgribende omsorg og

opmærksomhed. Beboerne på halvøen har allerede oplevet Porosjenkos såkaldte støtte i 2014, da vandforsyningen til den Nordlige Krimkanal blev suspenderet og en fødevareblokade mod Krim-beboere blev indført», sagde medlem af den russiske Duma, Ruslan Balbek, der repræsenterer Krim og er tidligere vicepræsident for Krim. Ifølge Balbek fandt højdepunktet af Kievs uacceptable opførsel sted i 2015, da Kiev blev efterladt uden elektricitet i vinterkulden. »Det er grunden til, at Krim-beboerne ville foretrække, at Porosjenko forlod halvøen uden hans faderlige bekymring og omsorg«, sagde han.

17. februar rapporterede Fox News, at, for mange Krim-beboere, er tanken om at vende tilbage til Kievs omsorg »både utænkelig og skræmmende«. Faktisk, fortsætter Fox' rapport, har Kiev indført straffeforanstaltninger imod alle, der har en registreret Krim-adresse, og dømt dem til at være ikke-beboere, hvilket betyder, at de ikke kan åbne en bankkonto, få statslige ID-papirer eller bedrive forretningsvirksomhed. Denne fjendtlighed, sammen med en indsats fra Moskvas side for at gøre livet behageligere for befolkningen på Krim, har haft til virkning en styrkelse af støtten til den russiske præsident Vladimir Putin på Krim.

Foto: (Fra en mindehøjtidelighed for D-dag) Krim-befolkning siger 'Nej tak' til den ukrainske præsident Petro Porosjenkos (venstre) faderlige omsorg for Krim samtidig med, at den russiske præsident Vladimir Putin (højre), der rent faktisk har hjulpet Krims indbyggere, har vundet større støtte på halvøen.

Info: Ifølge folketællingen i 2014 er Krims knap 2,3 mio. indbyggere sammensat af 65,3 % russere, 15,7 % ukrainere og resten af de såkaldte Krim-tatarer og andre etniske befolkningsgrupper. Krim-tatarerne, en tyrkisk-etnisk gruppe, var oprindeligt langt større, indtil Stalin i 1944 gav ordre til deres deportation, hovedsageligt til Usbekistan, hvor mange stadig lever.

Ny tysk industriundersøgelse: Sanktioner ansporer genopbygning af russisk produktion

25. feb., 2017 – Vestens sanktioner er mislykkedes med at tvinge den russiske økonomi i knæ, vurderer en ny undersøgelse, udgivet af Ost-Ausschuss der Deutschen Wirtschaft (Udvalg for tysk-østeuropæiske økonomiske relationer) om tysk industri i Berlin i går. Sanktionerne har snarere virket som en opmuntring til en forøget, russiske indsats for at udvide sin nationale industri- og landbrugsproduktion – hvor sidstnævnte bliver styrket i en grad, hvor Rusland om få år vil blive en »stormagt inden for landbrug«. Ruslands økonomiske vækstrater er beskedne, men konstante i området af 2 % årligt, og tysk eksport er endda øget en smule.

Men traditionelle markedsandele er stadig tabt for tysk industri. Det kan der kompenseres for gennem mere direkte investeringer i Rusland. Daimler-Benz-selskabet har planer om en EU250 mio. stor investering i automobilfremstilling, med nye jobskabelse til russere, og andre tyske selskaber, inklusive mange i Mittelstand, overvejer at gøre det samme. Øst-udvalget kræver, at den tyske regering gradvist ophæver sanktionerne, som et signal til Rusland om, at Europa ønsker forbedrede økonomiske relationer.

Foto: Hvedehøst på markerne i Lebyage-Chepiginskoe JSC i Timashevsky Distrikt, Krasnodar kraj.